

Η ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Μια παλιά ιστορία λέει πως ένας άνθρωπος του Θεού αναρωτιόταν τι είναι η Κόλαση και τι ο Παράδεισος.

Επειδή ο άνθρωπος αυτός ευαρεστούσε με τον τρόπο της ζωής του το Θεό, ο Θεός τού έστειλε έναν άγγελο, για να του λύσει την απορία.

Ο άγγελος τον πήρε από το χέρι και τον πήγε σε μία άγνωστη τοποθεσία. “Θα σου δείξω πρώτα την Κόλαση”, του είπε. Είδαν εκεί ένα μεγάλο καζάνι, γεμάτο από φαγητό. Γύρω από αυτό στέκονταν άνθρωποι σκελετωμένοι από την πείνα και αγριεμένοι.

“Γιατί δεν τρώνε;”, απόρησε ο ευλαβής άνθρωπος. “Μήπως δεν τους επιτρέπεται;”

“Τους επιτρέπεται”, εξήγησε ο άγγελος. “Πρόσεξε λίγο καλύτερα τα κουτάλια τους. Είναι πολύ μακριά. Μπορούν να πάρουν φαγητό, αλλά δεν μπορούν να το βάλουν στο στόμα τους”, πρόσθεσε.

Ο άνθρωπος παρέμεινε με την απορία.

“Πάμε τώρα, να δεις και τον Παράδεισο”, συνέχισε ο άγγελος και τον πήρε από το χέρι.

Πήγαν λοιπόν σε ένα άλλο μέρος, όπου υπήρχε πάλι ένα καζάνι γεμάτο με φαγητό και γύρω του ανθρώπους. Οι άνθρωποι όμως εδώ ήταν διαφορετικοί: έδειχναν καλοζωισμένοι, γελαστοί, χορτάτοι και ευχαριστημένοι. Ο άνθρωπος πρόσεξε τα κουτάλια τους. Παρατήρησε πως ήταν εξίσου μακριά. Η απορία του μεγάλωσε.

“Περίμενε λίγο και θα δεις”, του είπε ο άγγελος, που κατάλαβε. “Σε λίγο θα αρχίσουν να τρώνε και θα καταλάβεις τι γίνεται”, τον καθησύχασε.

Πραγματικά, μετά από λίγο άρχισαν να τρώνε. Πώς όμως; Αφού ο καθένας δεν μπορούσε να φάει μόνος του, επειδή τα κουτάλια τους ήταν μακριά, άρχισε να ταΐζει τον άλλον. Έτσι, δεν έμενε κανένας νηστικός!

“Κατάλαβες λοιπόν;” του είπε ο άγγελος, καθώς τον έπαιρνε από το χέρι, για να τον επιστρέψει στη γη.

“Κόλαση είναι, όταν ο καθένας κοιτάζει μόνο τον εαυτό του, το δικό του πρόβλημα και τη δική του ικανοποίηση. Και Παράδεισος είναι όταν ο καθένας κοιτάζει τον άλλον, πώς θα τον εξυπηρετήσει. Έτσι, με την αμοιβαία φροντίδα, όλοι μένουν ευχαριστημένοι και κανένας δεν παραπονιέται”.

Πηγή: <http://www.agioritikovima.gr>